

Sygn. akt II W 217/22

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Dorota Janek**

Protokolant: Aneta Jaworska

po rozpoznaniu sprawy

R. K. syna T. i R. z domu J.

urodzonego (...) w N.

obwinionego o to, że:

w dniu 26 stycznia 2022 r. pomiędzy godz. 11:15, a godz. 12:00 w N. na ul. (...) kierował pojazdem marki P. o nr rej. (...) pomimo braku uprawnień do kierowania pojazdami,

tj. o wykroczenie z art. 94 § 1 kw

I. uznaje obwinionego R. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 94 § 1 kw i za to na mocy tego przepisu wymierza mu karę grzywny w kwocie 1.500 (tysiąc pięćset) złotych;

II. na zasadzie art. 94 § 3 kw orzeka obwinionemu R. K. zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześć) miesięcy;

III. na zasadzie art. 119 § 1 kpw zasądza od obwinionego R. K. na rzecz Skarbu Państwa koszy sądowe w całości tj. kwotę 100 (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków i kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

II W 217/22

UZASADNIENIE

Stan faktyczny:

W dniu 26 stycznia 2022 r. około godz. 11.15 obwiniony R. K. kierował samochodem marki P. o nr rej. (...) jadąc w N. ul. (...) w kierunku ul. (...). Obwiniony w tym czasie nie posiadał uprawnień do kierowania samochodami. Samochód P. należał do S. G. jego byłej partnerki. W trakcie przejazdu ul. (...) obwinionego zauważyła św. M. A., obwiniony w samochodzie był sam. O fakcie kierowania pojazdem przez R. K. bez posiadania przez niego uprawnień do kierowania świadek jeszcze tego samego dnia powiadomiła Policję i swoją córkę jako właścicielkę samochodu.

dowód: zeznania św. M. A. k. 4-5, informacja z Urzędu Miasta N. Wydział Komunikacji k. 10, informacja K. Wydział Ruchu Drogowego k. 21

S. G. przyznała, że po rozstaniu się z R. K. zgodziła się na użytkowanie przez niego jej samochodu marki P. nr rej. (...)

dowód: zeznania św. S. G. k. 12-13

Obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu wykroczenia i odmówił składania wyjaśnień. (k. 17-18)

Oceniając lakoniczną linię obrony obwinionego nie dano jej wiary, uznając że zmierza jedynie do uniknięcia odpowiedzialności wykroczeniowej. Oceniając wiarygodność jego obrony skonfrontowano ją z zeznaniami przesłuchanych świadków wskazanych przy ustaleniach faktycznych. Zeznania te współgrały ze sobą, nie znaleziono w nich żadnych sprzeczności które rzutowałyby na ich wiarygodność. Obwiniony również ich skutecznie nie podważył. Na marginesie należy jedynie zaznaczyć, że obwiniony po otrzymaniu odpisu skazującego wyroku nakazowego jaki został wydany w niniejszej sprawie w dniu 2 czerwca 2022r. nie złożył od niego sprzeciwu. Sprzeciw został skutecznie złożony przez osk. publicznego co spowodowało uchylenie wyroku nakazowego rozpoznanie sprawy na zasadach ogólnych.

Pisemne informacje z Wydziału Komunikacji tut. Urzędu Miasta i z K. Wydziału Ruchu Drogowego wskazały jednoznacznie, że obwiniony w dacie zdarzenia nie posiadał uprawnień do kierowania samochodami.

Sąd zważył co następuje:

Przedmiotem ochrony z art. 94 kw jest bezpieczeństwo ruchu drogowego, któremu zagrażać może zarówno uczestniczenie w ruchu przez osoby niemające odpowiednich uprawnień do kierowania (§ 1), jak i przez osoby poruszające się po drogach publicznych, w strefach zamieszkania lub w strefach ruchu pojazdów pojazdami, których sprawność techniczna nie została w odpowiedni sposób zweryfikowana (§ 2) (zob. R.A. Stefański, Wykroczenia..., s. 443; T. Bojarski, Polskie prawo wykroczeń..., 2012, s. 168). W zakresie penalizacji zachowań, z którymi nie łączy się stworzenie realnego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu przedmiotem ochrony będzie przede wszystkim porządek w komunikacji.

Strona przedmiotowa wykroczenia określonego w § 1 komentowanego artykułu polega na prowadzeniu na drodze publicznej pojazdu mechanicznego bez wymaganego uprawnienia. Jest to wykroczenia formalne, które może być popełnione tylko przez działanie. Do realizacji znamion tego wykroczenia dojdzie w każdym przypadku prowadzenia pojazdu bez uprawnień, niezależnie od faktycznych umiejętności kierującego takim pojazdem (zob. W. Radecki [w:] M. Bojarski, W. Radecki, Kodeks wykroczeń..., 2019, s. 803). Wymagania konieczne do uzyskania uprawnienia do prowadzenia pojazdów od 19.01.2013 r. określają przepisy ustawy z 5.01.2011 r. o kierujących pojazdami (Dz.U. z 2021 r. poz. 1212 ze zmianami).

Obwiniony R. K. w dniu w dniu 26 stycznia 2022 r. pomiędzy godz. 11:15, a godz. 12:00 w N. na ul. (...) kierował pojazdem marki P. o nr rej. (...) pomimo braku uprawnień do kierowania pojazdami, Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał zatem znamiona wykroczenia z art. 94 § 1 kw.

Znaczne modyfikacje przepisu art. 94 kw wprowadzone nowelizacją z dnia 2.12.2021 r. dotyczyły między innymi zaostrzenia sankcji poprzez wprowadzenie dolnej granicy kary grzywny na kwotę 1500 zł. Wprowadzono także obligatoryjny zakaz prowadzenia pojazdów za taki czyn.

Zdaniem Sądu w świetle poczynionych ustaleń umyślność działania obwinionego nie budzi wątpliwości, nacechowana była lekkomyślnością i nonszalancją wobec obowiązujących przepisów kodeksu wykroczeń. Uznając winę obwinionego za udowodnioną wymierzono mu karę grzywny w dolnych ustawowych widelkach w wysokości 1500 zł. Nadto orzeczono obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy.

W tym stanie rzeczy orzeczona grzywna ma spełnić wobec osoby obwinionego funkcję wychowawczą by wdrożyć go do przestrzegania prawa w przyszłości, a orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych ma za zadanie uniemożliwić obwinionemu uczestniczenie jako kierujący w ruchu drogowym.

O kosztach procesu orzeczono w oparciu o przepisy powołane w pkt. II wyroku.